

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhoz hordva v. vidékről
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1—10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetések
nélkül kedvezmény.
Minden egy hirdetés bélyegdíj: 30 kr.
Nyílt-térre 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómezei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszafalusi s zernesti, lieső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszafalusi, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s szegedi kir. járásbírók hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukes Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz, Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetésirodájában.

99-ik szám.

Brassó, Kedd, augusztus 28-án.

IV. évfolyam 1888.

Vallás és közoktatás.

A nemzet megadta nagy halottjának a végtisztességet. Általános, őszintén s mélyen érzett gyász kísérte Trefort Ágostont, a hazafit, az államférfiut, a tudomány s művészet lelkes bajnokát utolsó nyughelyére s megdicsőülten maradt vissza képe minden szívben, képe a becsületes embernek, magasztos szellemnek, ki nemzetét a modern műveltség s tudomány magaslataira vezette s majdnem beláthatatlan sorozatát teremtette meg a nagy, hasznos, marandó intézményeknek, melyek évszázadokon át fogják hirdetni Trefort dicsőségét.

Magyarország becsületesen leróta a kegyelet adóját, melylyel a nagy elköltözöttnek tartozott; az ő megdicsőült szelleme s egész tettűs életének eszményei ellen való bűn lenne, művét a szenvedett súlyos veszteség fölötti fájdalom merengésben hosszabb időre árván hagyni. . . .

A megboldogult miniszterért való őszinte szívbeli gyásznak nem szabad feledtetni velünk, hogy azon intézmények, melyeket a nagy halott hívott életbe avagy fejlesztett modern jelentőségűvé, élnek, ápolást, gyámolító gondoskodást szükségelnek, mindég és azonnal. Már ma kell gondolni rá, hogy a megboldogultnak méltó utódja legyen.

Provizóriumnak határozottan ellene lennénk s hiszszük, hogy nem tévedünk, midőn fölteszszük, hogy olyat a miniszterelnök csak távolléte tartamára vesz kilátásba. A király Ischlben van, a miniszterelnök Ostendeben; alig hihető, hogy az új vallás- és közoktatásiügyi miniszter kinevezése rögtön megtörténjék. De öt-hat hét alatt megtörténik, addig pedig a kormány valamelyik tagja fogja a közoktatásiügyi miniszterium aktáit szignálni.

Trefort tátongó nagy úrt hagy hátra, őt a pillanatban ki sem pótolhatja tökéletesen; de Magyarország hál' Istennek nem szegény államférfiui talentumokban s az üresedésbe jött tárczára több, a tiszteletre s figyelembevételre kivétel nélkül igen méltó jelöltség kínálkozik.

Mindenekelőtt ilyen Berzeviczy államtitkár, a nagy halottnak kipróbált munkatársa, ki régóta ténylegesen vezeti a tárczát s képességének parlamentben és az adminisztráció-

ban kitűnő próbáit adta, s korát kivéve, bír mindazon tulajdonságokkal, melyek a jó magyar vallás- és közoktatásügyi minisztert teszik. Ha ő kinevezetnék, — mintegy Barossa lenne a vallás- és közoktatásügyi tárczában. Ugy hiszszük, hogy a Barossal tett kísérlet elég kitűnően sikerült arra, hogy az ismétlésre felbátorítson.

Aztán létezik még két fiatal, előkelő, igen rokonszenves és nagy bizalmat keltő erő, melyek mint miniszterek mindenesetre igen hasznos szolgálatokat tennének az államnak: gróf Zichy Ágost fiúmei kormányzó, gróf Károlyi Tibor — s más verziók szerint Szögyény László külügyminiszteri osztályfőnök. Mind a három fiatal, igen művelt, majdnem tudós, művészetért s tudományért lelkesült s e mellett igen felvilágosodott becsületesen szabadelvű. A négy közül bármelyik lesz hivatalos, az választott lesz.

Azonban egyelőre aligha fog e tárcza betöltetni. A király fürdön, Tisza szintén fürdön van. Addig provizórium lesz s alighanem kormányunk tette legerősebb tagja, Baross Gábor lesz megbízva a kultuszminiszterium ideiglenes vezetésével, kit sokan az országban Trefort tényleges utódjának tartanak.

Belföld.

Brassó, aug. 27. (Közmunkaügy.) Mint a »Pester Correspondenz« értesül, a közlekedési miniszter által a közmunka-ügy tárgyában összehítt s az ő elnöke alatt ülésező szaktanácskozmányban eddigelé a legtöbb tag a miniszteri munkálat alapelvei s leglényegesebb határozmányai mellett nyilatkozott, úgy hogy Barossnak alig lesz oka a szaktanácskozmány folytán nagyobb változásokat tenni az ő auspiciuma alatt létesült törvényjavaslaton. A törvényjavaslat mindenesetre még az idén a törvényhozás elé lesz terjesztve s lehetséges, hogy még a budget előtt fog tárgyalatni a plenumban. A budgetre vonatkozólag ismétli a »Pester Correspondenz« a mintegy két hét előtt hozott jelentését, — mely azóta más oldalról némileg kétértelmű alakban lett terjesztve, — hogy a kormány az új adó-reformok igen szerényen számított hatékonyságának feltételezése mellett, 1889-re csekély, kizárólag a rendkívüli kiadások terhére eső deficitet; 1890-re pedig teljes egyensúlyban előirányzott költségvetést vesz kilátásba.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Trefort utolsó napjai.

A »Pesti Napló« meghatóan írja le Trefort utolsó napjait a következőkben, a mit egész terjedelmében elveszünk:

A sokat szenvedett miniszter életének utolsó ideje olytonos utazások, álmatlan éjszakák és sötét víziók közepette lett el. Kedélye, mely mindig nyughatatlan volt, még nyughatatlanabbá lett, de azért a legnagyobb szenvedései közepette sem akart terhére esni azoknak, kik mindig körülötte voltak s heteken át virrasztottak éjjel-nappal mellette. Trefort, a mennyire csak tehetett, könnyű iparkodott ápolói nehéz feladatán, s ha szenvedései türelmetlenné is tették, jó szíve, fogékonysága mindig belátta, mily nehéz övének feladata.

Azokban a pillanatokban, mikor szenvedései kissé elapadtak, eleven, beszédes lett, szivarra gyujtott, s mindig mellette lévő Molnár Viktorral élénken elbeszélgetett. Beszédének tárgya leginkább az volt, hogy mindenben maradtunk hátra a külföld mögött, mennyi kulturális és gazdasági reformra van szükségünk. Elméjének kritikai éle egy pillanatra sem tompult el, mindig talált valami javítani, változtatni, szépirodalmi viszonyainkon s lelke, melynek nem volt pihenése, még az öntudatlan látományok alatt is vesztette el teljes erejét.

Már akkor, mikor még Budapestről el sem távozott, víziók zavarták nyugalmát. Aludni nem tudott, majd felült ágyában, valami folyóiratot vett kezébe, végig futott sorain, ismét letette, hátra dőlt az ágyba, s ismét fölkel. Így ment ez éjszakákon át. Egy ízben a falra mutatva szolt: »Mit akar ott az a szerzetes?«

A könyvszekrény volt, melynek könyvei egy szerzetes alakját öltötték szemei előtt. Eltávolították a könyveket s a nagy beteg kissé megnyugodott.

Ilyen és hasonló látványok mind sűrűbben léptek fel. Nem mintha elvesztette volna öntudatát. Sőt gyakran a legkomolyabb dolgokról mélyre hatoló megjegyzéseket tett s hivatalos ügyeket is elintézett. E látományok csak álmatlanul töltött éjek s az ennek következtében kimerült idegek, az egyre jobban kifejlődő kór és a gyengülő szem következményei voltak.

Egy más alkalommal, a mint ágyában feküdt, Kerkápolyt vélte látni ágya mellett. Rámutatott ujjával és üdvözölte. Valami lepel volt, melynek egy részét a gyertya homályos világa mellett a volt minisztert vélte.

Ischlben a szállodában, egy szemközti lévő épület tetejére mutatva, figyelmeztette mellette ülő titkárját, hogy ott a háztetőn egy inas ül. A titkár hiába felelt, hogy ott nem ül senki, csak úgy győzhette meg a nagy beteget, hogy oda nyujtotta neki a szemüveget, melyen keresztülpillantva, beismerte a beteg, hogy a kéményt látta emberi alaknak.

lásba. Esetleges feleslegek törlesztésre fordíthatnak, miről eddig évenként járadék-czimletek által gondoskodtak, a mi legjobb esetben a status quo fentartását jelentette az államadósságban. Tulajdonképen lucus a non lucendo, törlesztés, mely kedvező esetben különböző kötvények kicserélését, kedvezőtlen időben pedig az állam adósság öregbedését, a kamat drágulását involválta.

Közigazgatási döntvénytár.

A közös legeltetésből származó vitás kérdések nem bírói, hanem közigazgatási ultra tartoznak. (M. k. curia 1888. évi 3691. sz. határozata.)

Gyógyszertári jog engedélyezése iránti kérvények első íve 1 frtos béléggel látandó el. (Pénzügyi bíróság 1888. évi 5708. sz. a.)

Az ugar nyomásba eső földeknek bevetése kihágást nem képez s csak azt vonja maga után, hogy az ugarföldbe vetett termények kártérítési költség nélkül a közös csorda által lelegeltethetők. (Belügyminiszter 1888. évi 22.979. sz. rendelete.)

A támadó kutyák jogos védelem közben agyonlőhetők. (Curia 1888. 5255.—87. sz. határozata.)

Biztonsági szempontból elzárt vaspályasorompónak önhatalmu felnyitása és lónak a pályán átvezetése nem közigazgatási, hanem bírói uton büntetendő kihágást képez. (Belügyminiszter 1888. évi 2284. sz. rendelete.)

Megrendelésre eszközölt sóelárusítás büntetendő kihágást nem képez. (Belügyminiszter 1889. évi 68.306. sz. rendelete.)

Külpolitikai szemle.

Brassó, aug. 27.

A külpolitika legfontosabb eseménye: Crispi és Kálnoky találkozása. Kálnoky Égerbe utazott az olasz miniszterelnök elé, ki f. hó 25-én két titkára kíséretében d. e. 10 órakor érkezett meg. A perronon Kálnoky már várta Crispit. A két miniszter kezét fogott és szívélyesen üdvözölte egymást. A perronon lévő nagyszámu közönség üdvözölte a minisztereket, kik az udvari várótermen át gyalog mentek a vasut közelében fekvő Welzel szállóba, hol a konferenciára hat szobát tartottak készen.

S e mellett csodálatos, hogy a súlyos beteg tudta, hogy látományai vannak. Gyakran mosolyogva, mint ha maga sem hinné, mutatott valamely képzelt alakra. Nem akarta hinni, de akaratánál erősebb volt a betegség, mely erejét megtörte. Ischlbe utaztában egy bécsi szállodában igen rosszul érezte magát, nem birt aludni s titkárja hideg borogatásokat tett mellére. Hajnal felé némi melegített levest vett magához.

Az időjárás egyre kedvezőtlen volt s ez még jobban lehangolta beteget. Gmundenbe érve, Trefort, kit Ágnes leánya mindenhová elkísért, találkozott a Falk-családdal. Már akkor rendkívül feltűnt, mily rosszul néz ki a miniszter, hogy mennyire megváltozott beszédje. Dadogva, akadozva beszélt, s szavai csak lassan követték egymást. Környezői azt hitték, hogy csak kimélni akarja magát. Orvosai azt tanácsolták volt neki, hogy lehetőleg járni iparkodjék. Meg is kísérelte mindig, de alig tudott néhányat lépni, kimerült s kénytelen volt leülni. Gmundenben a csúf időjárás szépre fordult s a nagy beteg a szálloda elé ülve, kissé jobban érezte magát. Egy arra haladó virágárusleánytól virágokat is vett. Majd elmélkedni kezdett arról, mily sors vár az ily virágárus leánykákra. Ebédnél bort is ivott, de egyik fajta sem ízlett neki. Mindig csak azt mondta, hogy jobban esik neki az ötven krajczáros villányi, mint az ötven frtos külföldi bor. Ischlben az időjárás tüdőbeteget nem kedvez és hideg napot, úgy hogy a

Félegy órákor a két miniszter titkárait társaságában megebédelt. Az ebéd után a miniszterek visszavonultak és fél óráig társalogtak. Háromnegyed kettőkor Kálnoky és a titkárok gyalog a pályaudvarra kísérték Crispi, a hol már készen várta a Münchenbe induló vonat. Crispi kalapot emelve, néhány bucsuszó kíséretében kezet nyújtott Kálnokynak. A számára elkészített szalonkocsiba hófehér hajához és szakállához képest ifjú ruganyosságú léptekkel szállt fel, s a kocsí ablakából hajadon fővel még néhány percig társalgott Kálnokyval, míg a jeladás véget nem vetett beszélgetésüknek. Kálnoky könnyed meghajlással köszönt a távozó miniszterelnöknek.

A két miniszternek találkozója udvariassági tény volt, mely az Olaszország és Ausztria-Magyarország közt fennálló barátságos viszony tartósságát tanúsítja. Crispi Rómába siet, mivel Umberto király a hadgyakorlatokra utazik, s ezért nem látogathatta meg Crispi Kálnoky Bécsben. Politikai tanácskozások, egyezkedések nem történtek Égerben. Hasonlóképpen Masszovah vagy az olasz-francia konfliktus sem adott okot, hogy Friedrichsruheban megbeszéljék. A hármasszövetség szilárdabban áll, mint bármikor.

Kálnoky közelébb találkozni fog Bismarck herczeggel Friedrichsruheban, de a találkozás napja nincs megállapítva.

Crispi látogatásáról Bismarcknál Berlinből a következőket írják a »Pester Correspondenz«-nek:

»Nem hiányozhatott, hogy az olasz miniszterelnöknek birodalmi kancellárunknál tett látogatásához a legkülönbébb, néha igazán kalandos konjekturákat fűzenek. Nem árthat józan mértékre redukálni. Congressus, lefegyverzési javaslat s egyéb eféle csak hab phantastikus és nevetséges. De azért még sem kell hinní, hogy Crispi ur Friedrichsruhéba csak a kancellárnak jó reggelt kívánni jött: a massavai ügy s a császárnak közel álló olaszországi utazása csak elég fontos, hogy Crispi utazását megmagyarázhatóvá tegye?

Még épen nincs elhatározva, hogy a német császár egyenesen, vasuton fog Rómába utazni, ő inkább még mindig ragaszkodik a »Pester Correspondenz« által annak idején jelzett azon tervhez, hogy ezen látogatási utat is hajón teszi meg s még igen lehetséges, hogy a német császári hajóraj Henrik herczeg vezetésével Polába vagy Triesztbe jő, a császár ott hajóra száll s olasz földre Denuában, savoiai területen lép, hogy aztán szárazon menjen Rómába s ott a szent atyát is üdvözölje.

A mi a massavai ügyet illeti, Gobletnek egy legeslegutolsó jegyzékével fog az befejeztetni, melyre Olaszország többé nem is válaszol.

Román lapszemle.

A román lapok közül egyedül a szebeni »Telegraful Român« hozott pár sor tudósítást ujdonsági rovatában az E. M. K. E. Brassóban tartott közgyűléséről, megemlítvén azt, hogy a magyar lapok tudósítása szerint az a közgyűlés igen szépen sikerült.

A »Gazeta«, kinek ablaka alatt történt a fogadtatás, úgy tesz, mint a struczmadar. »Nu seiu, n'am vedut«. Gazaz: Nem tudja, nem látta, hogy mi történt orra előtt. A »Kr. Zeitung« is épen így tett. Hogy melyik tanulta a hírlapírás mesterségét a másiktól, ezzel nem törődünk; de annyi bizonyos, hogy ha ők fővénybe dugták is fejüket, azért a föld mégis mozog s az Emke haladni fog elkezdett pályáján. Conticuere omnes, azaz elhallgattak s ez ránk nézve már nagy nyereség. Nem fogjuk többé lapjaikban olvasni a ma-

miniszter őszi ruhákat volt kénytelen viselni. Több napon át ki sem mozdult a szállodából. Itt írta alá a Simor primáshoz intézett átiratot, melynek fogalmazványát a közoktatási miniszteriumból küldték.

Hogy mennyire megőrizte szellemes ruganyosságát, mutatja nem egy szellemes megjegyzése. Egy ízben azt mondta titkárnak, hogy kormányozni szívesen kormányozna, csak az a sok aláírás ne volna. S mosolyogva tette hozzá, hogy a tanácsosok rendesen a mi kellemes ügyük van, azt nem adják eléje aláírás végett, hanem a kellemetlen természetű dolgokat kész örömmel elébe terjesztik. Egy más alkalommal pedig, midőn titkársa az ő megbízásából levelet írt, Trefort csak annyit jegyzett meg a levélre: »Levelet az ember röviden írjon, mert el nem olvassák; újság-cikket hosszan, mert sor szerint fizetik.«

Az ischli tartózkodás első napjaiban Trefort jobban érezte magát, dacára a kellemetlen időjárásnak. Étvágygyal evett, szivarozgatott s hazai fürdőkről beszélgetett. Kiemelte, hogy mekkora kincseink vannak

gyarisirung és maghiarisearea című élmélygős híreket. Magukba fojtják pulyka mérgöket, nekünk ez is nagy vívmány, hogy imponáló fellépésünkkel elnémitottuk őket.

A »Gazeta« Trefort elhunytá alkalmából vezércikkben emlékezik meg a magyar államiság egyik legdicsőbb elhunyt bajnokáról. »Nagy szerencséje a magyar nemzetnek, hogy volt egy Széchenyi«, mondá nekünk egy román emigrans Bukarestben.

A »Gaz.« cikkét átfutva melyet Trefortról írt, szintén elmondhatjuk, hogy nagy szerencse Magyarországra nézve az, hogy Trefort 16 évig volt közokt. miniszter. »Trefort volt, a »Gaz.« szerint az, a ki az országgyűlésen azzal kérkedett, hogy elődei közül egyik sem tett annyit a magyarosítás érdekében, mint ő. Ő izent háborút a nem magyar iskoláknak és egyházaknak, azon vészes elvet hirdetvén, hogy az állam csak a magyaroké s hogy akármely fejlődés, mely nem szolgál a magyar elem erősítésére, az államra nézve elenséges.«

Megemlékezik az 1879. és 1883. évi nép- és középiskolai törvényekről, melyeket alkotott s melyek nagyon természetes, hogy nem tetszenek a Gazetának, mert elég tintát és nyomdafestéket vesztegetett el egykor mindhiában ellenük.

»Ha Trefort tevékenységének volt valami haszna, ennek csakis a magyarok örvendhetnek.« Tudni való, hogy a »Gaz.« nem szokott annak örvendezni, a minek mi örvendünk. Azon irány — így végzi cikkét, melyet Trefort a magyar szellemnek, a tulzó eszméknek adott s melyet a magyar nép kebelében elterjesztett, minden előnyt meghiusít szemben azon nagy veszélyvel, melybe a magyarokat sodorta.

Ezzel aztán megtudjuk azt is, hogy azon iskolákkal, melyekkel Trefort 16 év alatt az országot gazdagította, nagy veszedelembé sodorta a magyar nemzetet. Hát még azzal, hogy a nem magyar ajku iskolákban tanulják az állam nyelvét épen úgy, mint Rómániában, a hol ezt egészen természetesnek találják! Ugyan minek vesztegetnénk erre több tintát! Nem olyanok a »Gazeta« gondolatai, mint a mieink. — De mégis!

Ime 177. számában praktikus utasítást látunk a brassói gör. kel. középiskola tanulóinak szállásadó gazdáiról, a tanulók magatartásáról. Tudva van, hogy a brassói gör. kel. gymn. épületben sincs benlakás s ebből származott ott is az a sok nyomorúság, mely lapunkban is hangsúlyozva volt. Az utasítás igen praktikus, megérdemli a figyelmet. — Tanulót csak olyan gazda vehet fel, a ki az igazgatónál jelentkezik s ott minden jelentkező gazda egy könyvbe bejegyeztetik, a midőn a nyomtatott utasítást is megkapja, hogy tudja ő is, a tanuló is. kinek szállást ad, hogy mihez tartásuk magukat. Ha ezen utasítás megtartatik: jó és üdvös hatása hamar be fog következni. Igazgatónak, osztálytanároknak sok gondot fog ugyan adni, de minden sorából kitetszik, hogy ők ezután nem csak tanítani, de nevelni is akarják a gondjukra bízott ifjúságot.

Igen érdekes még az a kiseddóvódákról Krajóvában tartott felolvasás is, melyet a »Gaz.« tárczájában több számon át közöl. Az ilyenekkel nagyobb szolgálatot tesz övéinek, mint a nagy hangzású vezércikkikkel, melyeknek jobb volna soha nemlátni napvilágot. Czenkalji.

Méltatlan támadás.

Az Emke. brassói közgyűlése alkalmából a »Budapesti Hírlap« megróttá Deési János törvényszéki elnököt és Phleps Ferencz kir. ügyészt, a miért nem voltak itthonn nemzeti ünnepélyünkön. Más lapok eb-

fürdőinkben s mert nincsenek a kellő színvonalon, nem kellenek a világnak. Majd rendkívüli honvágy fogta el s állapota rosszabbra fordult. Egyáltalában nem aludt s vizlói sűrűbben léptek fel.

Egy éjjel azt kérdezte ápolójától, ismeri-e Heimert. — Kegyelmes ur, talán Haymarlét, az egykor külügyminisztert érti? — Nem, Heimert. Ott van az ajtóban.

Az ápoló kinyitotta az ajtót s a sötét folyósóra mutatott, hogy ott senki sincsen. — Most itt van az ágyam alatt; szólt a nagy beteg. Hiába volt minden fáradozás; lehetetlen volt lebeszélni arról, hogy egy Heimer nevű ember mellette van.

Báró Fejérváry és báró Nopcsa naponkint tudakozódtak hogyléte felől. Trefort, ki egy hónapra tervezte ischli tartózkodását, egyszerre csak mind sűrűbben hangoztatta, hogy haza akar menni. Orvosa kijelentette volt ugyan környező nek, hogy a miniszter nem bírja el az utat. Hiába volt minden lebeszélési szándék. Haza, haza! ez volt egyetlen vágya.

ből egyenes tünnetést csináltak az Emke ellen, sőt az »Egyetértés« f. hó 24-iki (pénteki) számában kemény támadást intéz Phleps kir. ügyész ellen, egyenesen felhiva az igazságügyminisztert s a maros-vásárhelyi főügyészt, hogy az ismeretes zászlóügyben esetleg folyamlatba teendő bűnügyet vegye ki Phleps ur kezéből, mint a kinél az rossz kezekben volna.

Hogy honnan meritették az illető lapok azt a hirt, miszerint Deési és Phleps urak tüntettek az Emke ellen, nem tudjuk; de hogy e hír távolról sem felel meg a valóságnak, annyi kétségtelen s ezt itt kijelenteni, kötelességünknek tartjuk. Mert ha valakit valóban halaszthatatlan teendők 10 nappal előbb másfelé hívnak mint Deési elnök urat, s másrészt, ha valaki már öt héttel előbb betegség — de nem si-mulált — miatt távozik a városból, ebből tüntetést kimagyarázni csak nem lehet.

A mi azonban az »Egyetértés«-nek Phleps urra vonatkozó igen kemény vádját illeti, szintén ki kell jelentenünk, hogy Phleps ur rövid itteni működés óta ily vádra okot nem szolgáltatott. Az pedig, hogy ő maga is szász nemzetiségű, még nem lehet elég ok ily vádra, mert akkor elvégre is elég volna valakinek megbízhatatlanságára az, hogy szász eredetű. Ez pedig oly tulzás s egyuttal sértés is volna szász testvéreink azon része ellen, kik jobban-rosszban velünk tartanak, mely mellett a békés együttélés még elvben is lehetetlenség volna.

Városunk ezen két tiszteletre méltó egyéniségének méltatlan meghurcolására kötelességünknek tartottuk ezt kijelenteni.

Tanügy.

Értesítés a brassói állami közép ipariskolába való felvételekről.

Az 1888/9-ik tanévre a tanulók beírása szeptember 1-ső napjától 10-éig tart.

Az intézetbe rendes tanulóul felvétetnek:

a) azok, kik az iparos tanulók számára szervezett iskola három évi tanfolyamát bevégezték s legalább is jó osztályzatu bizonyítványuk van;

b) kik a felső népiskola három évi tanfolyamát bevégezték s legalább is jó osztályzatu bizonyítványuk van;

c) azok, kik a polgári iskola, gymnasium vagy reáliskola négy alsó osztályából jó sikerű bizonyítványt nyertek;

d) iparos segédek és mindazok, kik az a), b) vagy c) pontban kívánt készségüket felvételi vizsgálat után bizonyítják.

Általában megkívántatik, hogy a belépni kívánó növendék a faiparban már előre szerzett legyen, továbbá, hogy minden tanuló az első és második tanév bevégeztével kiadott két havi szünidő alatt a gyakorlatban foglalkozzék.

A felvételi feltételeknek különben megfelelő s már a gyakorlatban működött tanulók a nem gyakorlottak felett előnyben részesülnek.

Az 1887. évi XXII. t. cz. 5. §-sa értelmében pedig a védhimlő-ujraoltást igazoló bizonyítvány bemutatása mellett vétetnek fel a tanulók.

A tanítás díjmentes.

Az intézettel kapcsolatban álló konviktus által nyújtandó kedvezmények s azok elnyerésének feltételei a következők:

1) A konviktusban egy tanuló élelmezési költségei egy havi időre a következőleg állapittatnak meg:

a) Reggeli, ebéd és vacsora kenyérrel 12 fét.

b) Ugyanaz kenyér nélkül 10 frt.

2) Az élelmezés következőleg állapittatik meg:

a) Reggelire kap a tanuló 3 decziliter tejet;

Bécsben a szállodában ismét megélnéült kedélye s aránylag jól érezte magát. Sokat s eleven beszélt gazdasági kulturális állapotainkról. De az élet e fellobbanása nem tartott sokáig. Midőn a vasutra szállt, találkozott gróf Károlyi Tiborral, kí mély részvétellel látta, mily pusztításokat vitt véghez a kór a betegen.

Budapestre sulyos betegen érkezett vissza. Itt az eszmélet egy utolsó pillanatában megkérdezte, hogy meglátogatta-e barátja. (Hogy ki, nem mondta.) Majd papírt és tollat kért s néhány olvashatatlan sort írt le. Csak két szót lehet az összekuszált írásból kibetűzni: e szót Bedekovich s az aláírást, Trefort. Ez volt Trefort utolsó aláírása.

Simor primásnak a miniszteri átiratra intézett válaszát Trefort már nem olvasta. Midőn még öntudatánál volt, magához kérte valamely ügyben Bobula építész, hogy harmadnapra jöjjön fel hozzá. Midőn az építész ennek eleget tett s a miniszterhez látogatába ment, Trefort már a ravatalon feküdt.

b) ebédre mindennap levest és a főtt hussal mártást;
c) vacsorára hetenként 3-szor sültet, s 4-szer főzeléket.

3. A felvett tanulók fizetők és ösztöndíjasok.

A) Fizetők

a) kik a köztartás egész díját fizetik;

b) oly közel vidékiek, kik a ebédért kenyér nélkül 4 frt 50 krt és kenyérrel 6 frt 25 krt fizetnek.

B) Ösztöndíjasok:

a) Az E. M. K. E. 100 frtos ösztöndíját élvező tanuló;

b) kik az intézetből ebédet és havi segélypénzt nyernek;

c) kik az intézetből ebédet nyernek kenyérrel, vagy a nélkül.

4) Fzetéses helyre — a jelentkezéshez képest — korlátolt számmal vétetnek fel tanulók.

5) Az ösztöndíjas helyek száma és minősége a jelentkező tanulók anyagi s egyéb viszonyaihoz képest a tanári kar által a felvelelek után állapittatik meg.

6. Fizetési helyet nyerhetnek valamelyik közép iskola négy alsó osztályát sikerrel végzett olyan tanulók, kikört az élelmezési költségek hatóságok, társulatok, vagy egyesek által fizettetnek.

7) Ösztöndíjas helyért folyamodhatnak olyan szegény tanulók, kik szegénységük kellő igazolása mellett kimutatják, hogy valamely közép iskola négy alsó osztályát jó sikerrel végezték.

8) A fizető, valamint ösztöndíjt élvező tanulók rajzolási s egyéb taneszközökre félévenként 1 frtot fizetnek.

A kik akár a fizeteses, akár ösztöndíjas helyre felvétetni ohajtanak, előképzettségüket és esetleg szegénységüket igazoló okmánynyal felszerelt kérelmüket szeptember hó 1-ig nyújták be az igazgatósághoz.

Végül megjegyezzük, hogy a nagyméltóságu valóság és közoktatásügyi miniszter urnak 1887. évi febr. hó 7-én 4634. sz. a. kelt magas rendelete szerint ezen intézet az egy évi önkéntességi kedvezmény tekintetében a főgymnasiumokkal és főreáliskolákkal egyenjogunak ismertetett el. Ezen kedvezményben azonban azon tanulók részesülnek, kik az intézetbe lépéskor kimutatják, hogy a gymnasium, reál- vagy polgári iskola 4 alsó osztályát bevégezték.

Brassó, 1888. augusztus hó 22.

Az igazgatóság.

Értesítés a brassói állami elemi és polgári iskolába való felvételekről.

A brassói magy. kir. állami elemi és polgári iskolákba lépő tanulók felvétele szeptember 1-ő és 2-ik napján történik. A poldári leányiskolában ugyanezen napokon tartatnak a felvételi és javító vizsgálatok.

Minden tanulónak beiratása azon iskola helyiségeiben eszközöltetik, a mely foku intézetbe lép az illető tanuló.

Az elemi fiu-iskola V ik és VI. osztálya szeptemberben beállittatik.

1. A polgári leány-iskola I-ső osztályába szabályszerűen csak oly tanuló léphet be:

a) ki legalább 9-ik évét betöltötte:

b) kinek az elemi iskola negyedik osztálya számára kiszabott tantárgyakban elegendő jártassága van s ebbeli ismereteit vagy elemi iskolai bizonyítvánnyal, vagy a fenn kitűzött napokon tartandó felvételi vizsgálat után igazolja.

2. A polgári iskolába lépő tanuló, bármely nemzetiséghez tartozik, köteles a magyar nyelvet is tudni annyira, hogy a törvény által ezen iskolákban elrendelt magyar nyelvi oktatásban fennakadás nélkül részt vehessen.

3. A polgári leányiskola bármely osztályába bevehető minden oly tanuló, ki koránál fogva az általa kijelölt osztályba beillik és az azon osztályban megkívántató előkészültségről vizsgálat után bizonyosságot tesz.

4. A felvételi vizsgálat díjmentes.

5. A polgári leányiskola negyedik osztályából át léphet a tanuló a felsőbb leányiskola ötödik osztályába ha a francia nyelvből külön felvételi vizsgát tesz.

6. A polgári leányiskola 4. osztályát jó sikerrel bevégezett növendék felvételi vizsga letétele mellett felvehető az elemi fanitónóképezdébe, ha különben 14 évét betöltötte.

Az 1887. évi XXII. t. cz. 3. §-a értelmében az elemi iskolákba az első himlőoltás, a polgári iskolákba pedig az 5. §. értelmében az újraoltást igazoló bizonyítvány bemutatása alapján vétetnek fel a tanulók.

Tandj az elemi iskolában 2 frt, a polgári iskolában 5 frt a szegénységüket kimutató növendékek tandíjt nem fizetnek Felvételi díj címén az iskolai könyvtár javára az elemi iskolánál 25 krt, a polgári iskolánál 50 krt mindenik tanuló fizet. A díjak a beiratás alkalmával fizetendők.

Brassó, 1888. augusztus 23-án.

Az igazgatóság.

Az E. M. K. E. évi jelentése.

(Kivonat Sándor József titkári jelentéséből.)

(Folytatás.)

A munkából a legnagyobb részt szász s különösen brassói iparosaink kapták, a minek oka az, mert egyesületünk nem nézte a fajt, de az ipart; nem egyeseket akart érdemtellenül dédelgetni, hanem ország-részünk szeretete lebegett előtte. A ki vállalkozott s garanciát nyújtott, jó munkát csinált: azt néztük testvérünknek s magyarnak.

Örömmel konstatálhatjuk, hogy egyesületünk tekintet nélküli hazaszerető önzetlensége nem maradt félreértve, vagy szomorú idegenkedéssel viszonzva. A brassói szász szíjgyártó vállalkozók egyesületünkhöz intézett adressökben »hálás köszönetüknek adtak kifejezést azon sokoldalu kegyes jóindulatért, támogatásért s szíves rokonszenvért, melylyel ezen bonyodalmas ügyben irányukban s általában szűkebb hazarészünk ipara iránt az egyesület viseltetett.« A segesvári bakkancs vállalkozók hálájok és elismerésök »csekély jelképe gyanánt minden 100 drb. bakkancs után 1 frt. adományt« ajánlottak föl. És a szászvárosi vállalkozók — írja Fülöp Géza ev. ref. lelkész, ki az ott helyi vállalat mozgató lelke volt — »nem győznek eléggé hálálkodni és áldani az Emkét, mely nekik a vállalatot közvetítette és a munka folyamában is tanácsával, útmutatásával, jelentékeny anyagi áldozataival mellettök volt. Ezen hálás érzelmeik és kegyeletöknek akarnak ök nem annyira anyagi, mint inkább erkölcsi értékkel bíró kifejezést adni, midőn a részarányos osztás után fennmaradt 13 frt. 46 kr. összeget az Emkének adják.«

Részrehajlatlan eljárásunk mellett is azonban igen szép hasznót láttak Kézdi-Vásárhely, Sepsi-Szent-György, Kolozsvár s Fogaras vállalkozói. Egyébként a felsorolt helyeken kívül Szász-Régen, Deés, Székely-Udvarhely vettek részt a munkában.

E vállalkozáson kívül 5000 méter kékszürke köpenyposztó szállítását eszközöltük ki a honv. miniszter ő exczellenciájánál a szebeni posztó ipartársulat számára. A 14,250 frt áru vállalkozás — melynek lebonyolításáig ismét és ismét engedményekre nyertük meg a kincstárt — f. év jul. hóban sikerrel be is fejeztetett s az óvadék vissza lett adva.

Általában különösen textil- iparunkra nézve állandó forrásként szolgáltunk az idén is anyaállambeli kereskedőinkkel s magános fogyasztóinkkal szemben, kikkel folytonos levelezésben álltunk.

A posztóipar érdekében többször tettünk felterjesztést az illető miniszteriumnál, pártolva egyes posztósok kérelmeit; így Shlze Adolf — a m. kir. állami lötenyész intézetek számára megrendelt — posztószállításának utolsó pillanatban megszerezte a szállítás határidejének meghosszabbítását.

A brüsseli belga világkiállításon való képviseléseinkről akként gondoskodtunk, hogy a keresk. muzeum erdélyi szobájából fog egybeállittatni a muzeumi igazgatóság által a megfelelő kollekció.

A pécsi általános mű-, ipar-, termény- és állatkiállítás végrehajtó bizottsága arra kérvén föl minket, hogy az erdélyi fonó-, szövő-, bőr- és házipari cikkeknek e kiállításon való bemutatása érdekében erkölcsi propagandát üzzünk: közvetítéseink eredménye f. év márcz. 12-ig 29 kiállító s 20 bejelentő lett, miért is a kiállítás végrehajtó bizottsága hálás köszönetét fejezte ki.

Ekkora adminisztráció, akció s kezelés mellett, minőt jelentésünkben eddig — halványan bár — előadtunk, mindenestre fontos kérdés a regie.

Épen ezt ad minimum redukálni, képezte főgondoskodásunk tárgyát, mert mindenha éreztük, hogy a nemzeti vagyon szent filléreiből csak a föltétlenül elkerülhetetlen kiadásokra szabad és kell szorítkoznunk.

Tőrekvésünket ideális siker is koronázta.

Az Emke. órászervezetének, rengeteg apparatusának, ezer ágbogu adminisztrációjának s annyi meg annyi ezer taggal és nem taggal való szünet nélküli érintkezésének daczára, f. polgári évi összes személyi kiadása (jul. 31-ig) 1354 frt 94 kr-ra szállt le; oly eredmény, mely hozzá még oly keveset értő előtt is a legnagyobb tiszteletet és elismerést kell hogy parancsolja.

A mult polgári évben többre ment a személyi kiadás, mert ekkor fektettük fel nagyszabásu nyilvántartási rendszerünket s dolgoztuk fel rendkívüli erővel a kezdet lázában felhalmozódott tömérdek anyagot.

Ez az 1354 frt 94 kr dolgozott a f. polgári évben, hogy a megfelelő tökenövekvés megteremtessék; hogy a 72 fiók és egyházak és magánosok beadványai földolgoztassanak, hogy a különböző összes gyűlési határozatok akként végrehajtsanak, mikép soha restánczia, soha panasz, soha legkisebb kifogás ne emeltessek; hogy az országból mindenünnen a díjak beszédessenek! A mult évhez viszonyítva, idei szemé-

lyi fizetésünk 927 frt 87 krt apadt, azaz összes jelen polgári évünk tiszta kiadása kétharmadával.

(Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb beküldeni.

Óvintézeti vizsgák. Szombaton és vasárnap d. e. tartattak meg az Emke. brassói óvintézeteiben az idei vizsgák. Szombaton d. e. a bolonyai intézetben, vasárnap a belvárosiban, mindkettő igen nagy számu közönség részvéte mellett. Mindkét óvónő, Veszprémy Ida s Kollár Ilona klsasszonyok teljes elismerést érdemelnek, az elért bámulatos eredményért, minek a felügyelő-bizottság elnöke, Koós Ferencz kir. tanácsos, kifejezést is adott. A közönség pedig meggyőződött, hogy óvintézeteink oly kezekben vannak, melyekre bátran bízhatják feltett kisdedeiket. Az óvintézetek szeptember 8-ig zárva lesznek.

E. M. K. E. album kapható még lapunk szerkesztő-égében. Ára 60 kr.

Hintz János, a brassói kereskedelmi és iparkamarának sok éven át volt titkára f. hó 26-án hajnali 2 óraker szívszélhűdés következtében 73 éves korában meghalt. A boldogult férfi mögött a közpályán töltött hosszú, sok évi mult áll, mely alatt ugy is, mint keresett ügyvéd, ugy is mint kamarai titkár szolgálta szülőmegyéjét. Halála széles körökben kelt részvétet. Temetése ma délután 3 óraker lesz az óbrassói ág. ev. temető halottas házából. Nagy család, számos rokon s jó barát gyászolja.

Emke gyűlés. Az Emke brassómegyei választmányának t. virilis és választott tagjait van szerencsénk tisztelettel meghívni a f. hó 31-én pénteken d. u. 2 óraker szokott helyen tartandó ülésre. Tárgysorozat: 1) Jelentés a közgyűlés tárgyában. 2) A szakosztályok tisztkarának választása. 3) A négyfalusi népbank kérvénye. 4) A tatrangi mükedvelők ügye. 5) Igazgató-választmányi átiratok. 6) Orbán Ferencz indítványa Trefort requiem tárgyában. 7) Netaláni indítványok. — A tagok nagyszámu részvétét kéri Koós Ferencz kir. tanácsos-elnök, Sztterényi József.

Sinaia. Sikerült kirándulást rendezett ismét Sinaia-ba a m. kir. államvusutak Brassó városi menetjegyirodája hétfőn. A kirándulásban nagyon sokan vettek részt, mindannyi dicsérettel emlékezve meg a rendezőről.

A román királyi pár holnap d. u. külön vonattal érinti városunkat. A vonat öt perczig fog állani, mi alatt mozdonyt cserél, azután tovább megy Predealra, hol a felségek a kézen álló udvari kocsira szállnak.

Andrássy Gyula gróf nem oly veszélyesen beteg, mint Kolozsvárról jelentették volt. A gróf gyengélkedik ugyan, de baja nem aggodalmat keltő. Az akadémia elnöki székére eddig épen Andrássy Gyula gróf az egyedüli jelölt.

Kolera elleni oltó anyagot talált fel Pasteur, a nagy francia tudós. Új találmányáról felolvasást is tartott már a francia akadémiában, mely azt nagy tetszéssel fogadta.

Erőszakoskodás a román határrendezésnél. Déváról a következőket jelentik: A határrendező bizottság Hunyadmegye területén, leszámítva a területi és időjárásí nehézségeket, kellő gyorsasággal végzi feladatát. Hunyadmegye főispánja Pogány György, Barsay alispán és Kees József kir. mérnök az illető szolgabírák állandóan künn működnek s a 255. határoszlop-tól a 281-ig minden fennakadás nélkül haladtak előre. Itt a Petrőczel havasnál egy kis terület jut monarchiánk részére. Az átadásnak azonban Bombest romániai községebl valami 40 parasztember eljenszegült, úgy hogy a bizottságnak onnan vissza kellett vonulni, míg a romániai hatóság a parasztokat oktalanságukról felvilágosítja. A román katonai küldöttség különben fegyveres erő kieszközlését helyezte kilátásba.

Elgázolt matróna. Németországi jelentések szerint a niemitschi vasutfordulójánál e hó 18-án a robogó vonat egy nyolczvankét éves özvegyasszonyt elgázolt. A szerencsétlen matrónát a vonat valósággal darabokra szaggatta s fia, a ki csak véletlenül menekült meg, sirva segédkezett, mikor anyja holttestének darabjait összeszedgették. A szerencsétlenség okozója a pályáőr felesége volt, ki férje távollétében elfelejtette a korlátot elzárni. A pályáőrné maga is öreg asszony és haját tépte, mikor mulasztásának áldozatát látta.

Értekezlet a regale ügyében. Az erdélyrészi regale-birtokosokat Szabó József, erdélyi gazdasági egyleti alelnök szeptember elsejére Kolozsvárra értekezletre hívta össze: a napirendet a budapesti regale-szaktanácskozásról szóló jelentés és az erdélyi regale-birtokosok lehetőleg teljes kártalanítása ügyében teendő lépések megállapítása fogja képezni.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztterényi József.

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy a Brassó város tulajdonát képező, alább felsorolt szántóföldek, rétek, havasi legelők a volt uradalmi községeknek határain és földek a város területén szóbeli és írásbeli árverés után a tekintetes városi község képviselte jóváhagyásának fentartása mellett az előbb a szokott hivatali órákban a városi gazdasági hivatal irodájában köz-betekintés végett letett feltételek alatt **hat évre: 1888. évi november hó 1-től 1894. év október hó 31-éig** a legtöbbet ígérőnek hasznobérbe ki fognak adatni.

Az árverési tárgyalás **csütörtökön, folyó évi augusztus hó 30-án** délelőtt 8 órakor Brassó város tanácsháza gyűléstermében veszi kezdetét és minden hasznobéri tárgynak kiadásáig a következő augusztus hó 31-ik napján is folytatattatik.

Minden hasznobérelni szándékozó, mielőtt az ígérethez bocsátatnék, tartozik a kikiáltási árak 10 százalékát bánatpénzzül az árverezési bizottság kezéhez letenni.

Az írásbeli ajánlatok, — melyek a szóbeli árverezési tárgyalás után bontatnak fel, lepecsételve és az illető hasznobéri tárgynak, a melyre az ajánlat szól, a boríték külső részén megnevezésével ellátandók, legkésőbbben f. évi augusztus hó 29-éig délután 6 óráig Hintz Ernő városi gazdaság ur kezéhez lesznek átadandók.

Az 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok az illető hasznobéri tárgynak pontos megnevezésével, az ajánlott évi hasznobérnek betűk- és számokbani kifejezéssel és azonkívül azon nyilatkozattal ellátandók, hogy ajánló az árverezési és szerződési feltételeket tökéletesen ismeri és ezeknek magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlatnak továbbá hozzá kell hogy legyen csatolva az ajánlott összegnek 10 százaléka mint bánatpénz.

Bérlő köteles, egy az egyévi hasznobéri összeget fedező biztosítékot letenni, és ha az egy évi hasznobér 50 frtnál több, a hasznobéri szerződést egy kir. közjegyző által megkészteteni.

A hasznobéri tárgyak a következők:

I.

A város területén fekvő földek.

	kikiáltási ár	8 frt.
1. A mészáros halastó (Fleischhauerweiher)	20	
2. Az ugynevezett Logofetti rét	30	
3. A nagy és kis vasfenék (Eisengrund)	40	
4. A Tömös folyónál lévő ugynevezett Lipias szénarét	8	
5. Az ugynevezett Tratzkoi rét	35	
6. Az ugynevezett kis és nagy Staffen	20	
7. A hétfalusi határon az ugynevezett Ternbach mellett fekvő szénarét	50	
8. A földdarabok az ugynevezett Brünchen és Staffenben	10	
9. A harminczadosi rét Alsó-Tömösön	5	
10. Borjurét Felső-Tömösön	20	
11. Fűtermés a Honterus-téren	10	
12. Az ugynevezett városkapitányi homm	75	
13. Az ugynevezett Kollman-féle 7 hold kaszáló az V. fordulóban	800	
14. Kis-Bodza	8	
15. A bolgárszegi 65. házszám alatti kert	25	
16. Városi telek az uszoda alsó végén	600	
17. A Barcza folyón innét 1. egész 18. számok alatt fekvő ugynevezett Oficios kaszáló részlet	30	
18. A Barcza folyón tul 1., 2., 3. és 4. szám alatti ugynevezett Oficios kaszáló részletek	120	
19. Az első szám alatti legelő részlet az ugynevezett nagy Taboréban	110	
20. A második szám alatti legelő részlet az ugynevezett nagy Taboréban	120	
21. A harmadik szám alatti legelő részlet az ugynevezett nagy Taboréban	90	
22. A negyedik szám alatti legelő részlet az ugynevezett nagy Taboréban	70	
23. Az első és második szám alatti legelő részlet a kis Taboréban	100	
24. Tizenhat legelő részlet az ugynevezett kis Rogozében	15	
25. Két darab föld a Barczán IV-ik fordulóban	15	
26. Az első szám alatti legelő részlet az ugynevezett kis Staffenben	15	
27. A második szám alatti legelő részlet az ugynevezett kis Staffenben	35	
28. A harmadik szám alatti legelő részlet az ugynevezett kis Staffenben	35	
29. A negyedik szám alatti legelő részlet az ugynevezett kis Staffenben	85	
30. A Lazareth kaszánya melletti kert	10	
31. Egy földdarab a kis Bolonya előtt	5	
32. Szarvasrét és hosszú gödör	50	
33. Az ugynevezett Coltzu Cruclui vagyis Posztovaru legelő az erdei legelő kizárásával	100	
34. Az ugynevezett Piszia és Piskulung	100	

II.

Szántók és rétek a volt uradalomban.

	kikiáltási ár	190 frt.
1. Szántók és rétek Türkösön	150	
2. " " Apácán	200	
3. " " Krizbán	40	
4. " " Ujfaluban	250	
5. " " Törösvárt	170	
6. " " Zernesten	180	
7. " " Uj Tohányban	140	
8. " " Vledényben		

III.

Községi havasi legelők Hétfaluban, Törösvárt és Zernesten,

	kikiáltási ár	400 frt.
1. Zenóga Bratocso	300	
2. Orlat	300	
3. Valea rece	300	
4. Oberschi Capri	400	
5. Paltiu	650	
6. Munte Cailor		

7. Piatra mare	kikiáltási ár	200 frt.
8. Zenóga lui Nan	900	
9. Vajda	700	
10. Teszla	600	
11. Csukás és piatra roși	300	
12. Piscu és coltu barbului	600	
13. Roșca	400	
14. Piroșka	300	
15. Radille	200	
16. Tamási havasi legelő Zernesten az erdei legelő kizárásával	60	
17. Zenogai havasi legelő Törösvárt	300	
18. Grohotischi	200	
19. Clobuceti	200	
20. Magurai	50	

Brassó, 1888. augusztus 4-én.

A városi tanács.

Értesítés.

A legjobb minőségű hevesi görög és sárga (czukor) dinnyék, — valamint nemes faju szőlő olcsón kapható

Rátz Lajos

295 2—3 fűszer- és gyümölcs-üzletében, Színház-utca.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

Sz. 4577.—1888. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a Schmidt Vilmos mint Craciu George engedményese végrehajthatónak Grancea Nicolae végrehajtást szenvedő elleni 17 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Rozsnyó határan fekvő, a rozsnyói 1468. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 338. hr. sz. fekvőre a Grancea Russu és neje javára bekebelezett élethossziglani lakásjog sértetlen hagyása mellett az árverést 400 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi augusztus hó 30-ik napján délelőtt 9 órakor Rozsnyó községében házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. czikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1888. május hó 9.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága. 294 1—1 Kovács, egyesbíró.

Szám 404.—1888. m.

Hirdetmény.

Brassóvármegye közigazgatási bizottsága 1888. évi augusztus hó 13-án kelt 525 számú határozatával a hoszufalusi-sánczi törvényhat. ut 5—25. klm. szakaszán 23 áteresznek betonból leendő újból építését 4200 frt 90 kr összeg erejéig elhatározta.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1888. évi szeptember hó 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a brassómegei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. A versenyezni óhajtok felhivatnak,

hogy a fentebbi munkálatok elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-ny bánatpénzzel azaz 210 frttal ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 $\frac{1}{2}$ órájáig a nevezett hivatalhoz anynyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1888. augusztus hó 21.

A brassómegei kir. építészeti hivatal. (293) 1—2.

Szám 1823.—1888.

(296) 1—3

Hasznobérbeadási hirdetmény.

Tatrag nagyközség, 3500 lélekkel és 1009 házzal, hasznobérbe adja nyilvános árverezés után a község kizárólagos tulajdonát képező ez 1888. évi egy negyedévi italkimérési jogát, azaz szent-Mihály napjától karácsonyig járó időtartamra a legtöbbet ígérő vállalkozónak.

Kikiáltási ár 500 frt o. é.

Az árverezésnek fogantatására határnapul kitűzetett 1888. évi szeptember hó 8-ik napjának délelőtti 9 órája, a község házához.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár után eső 10% bánatpénzt letenni. Az árverezési feltételek a község irodájában a hivatalos órák alatt naponta betekintheők.

Tatrag, 1888. augusztus 20.

Seevaldt Ferencz, Főris Mihály, k. jegyző. főbíró.

Legnemesebb sárga dinnyék

u. m. Caudeloupe, doublette, ananas, turkestan, peudsab stb.,

görög dinnyék

ezitrom, narancs, fehér. rózsza és piros beltű,

10 forinttól 20 forintig százanként.

—o—

Ugyiszinte hegyi rózsza ménesi szőlő 5 kilós kosár 2 forint.

Fehér szőlő 1.80 kr, fekete 1.50 kr.

Dinnyék bármily mennyiségben kaphatók

HELLER A.

déligyümölcs-üzletében ARADON.

Dr. J. G. Popp

udvari fogorvos

Dr. J. G. Popp

udvari fogorvos

Dr. J. G. Popp

udvari fogorvos

Dr. J. G. Popp

udvari fogorvos

Anatherin szájvize, 40 év óta a legkedveltebb száj- és fogkonzerváló szer. Meggátolja a fogok lerakódását, eltávolítja a száj szagát, felfrissíti a foghúst s elejét veszi a fogfájásnak. Ára: a nagy palacknak frt 1.40, a kisebbnek 1 frt, a legkisebbnek 50 kr.

Dr. J. G. Popp

udvari fogorvos

Anatherin fogpasztája üvegtegelyekben. Elismert szer a fogak tisztántartására, a száj felfrissítésére és konzerválására. — Ára 1 frt 22 kr.

Dr. J. G. Popp

udvari fogorvos

Aromatikus fogpasztája, nagyon kedvelt a kellemesen habzó fogszappanok barátai előtt. Kitűnő fogtisztító szer. — Ára 35 kr.

Dr. J. G. Popp

udvari fogorvos

Fogpora, a fogport kedvelők közt a legelterjedtebb és legkedveltebb, melytől a fogak ragyogó fehér színt nyernek. — Ára 63 kr.

Dr. J. G. Popp

udvari fogorvos

Fogtömője (Plombe), melylyel a használati utasítás szerint bárki önmaga tömőszőlheti ki odvas fogait. — Ára 1 frt.

Dr. J. G. Popp

udvari fogorvos

Nővényszappana, a legkitűnőbb pipere- és gyógyszer, mindenféle bőrkütiés és foltok ellen. — Ára 30 kr.